

סדר תפילה לדפואה שלימה

מתוך 'תפילה לשלמה' מאת הגאון הינוקא רבנו שלמה יהודה שליט"א

סדר לימוד קריאה ותפילה לפני ה' יתברך שתימשך דפואה שלימה עלינו ועל כל ישראל

יאמר 7 פעמים בדציפות הלחש מרבי פנחס מקודיץ זיע"א:

"אִיּוֹב הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יְהוָה שְׂדוּי בְּצַעַר, וּפָגַע בּוֹ אֱלֹהֵי הַנִּבְיָא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר לוֹ: אִיּוֹב מִפְּנֵי מָה אַתָּה שְׂדוּי בְּצַעַר, מִשּׁוֹם כָּאֵב רָאשׁ? אָמַר לוֹ הָן. אָמַר לוֹ: לֶךְ אֶל הָיִם גָּנוּסֵךְ וְטָבֵל בּוֹ, וְתִתְרַפָּא". וּמִי שֶׁדָּפֵא לְאִיּוֹב הוּא יִרְפָּא אוֹתוֹ / אֶת פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי מִכָּאֵב לֵב, וּמִכָּאֵב רָאשׁ, וּמִשְׁאָר כָּאֵבִים וּמִיָּנִי חֲלָאִים – בְּתוֹךְ שְׂאָר הוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. אָמֵן.

ואחר כך יתפלל תפילת חזקיהו בקומו מחליו:

כתב בספר ליקוטי צבי (עמ' 22) כי התפילה שאמר חזקיהו המלך כשהיה חולה ונתרפא – בנביא ישעיהו פרק ל"ח מופס' ט' עד פסוק כ', ועד בכלל – תפילה זו נמסרה לחזקיהו מן השמים, ומסרו לו שמי שויגד תפילה זו בדמע, בין חולה, ובין בריא בשעת צרה, יתרפא וינצל מכל דינים החמורים הנגזרים בשמים. עד כאן דבריו. ועין בספר טעמי המנהגים (עמ' ש"ט) שהביא סגולה זו. וכתב בשם בעל' זווי העמודים' דאף אם לא נתעורר לבכי בשעת אמירת תפילה זו, מכל מקום יאמר התפילה עם 'קול בכי' – וזה נחשב קצת לבכי. וגם אם ירבה בכמות האמירה הרי זה יחשב בערכו לאיכות האמירה בדמע. וכן יש אומרים, שאם החולה עצמו אינו יכול לומר תפילה זו, יבקש מקרוביו וידידיו שמצטערים בצעריו שהם יאמרו התפלה עבורו.

ט **מִכְתָּב לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה** חִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ כֹּתֵב דְּבָרֵי הוֹדָאָה (וְהֵם כָּל הַפְּסוּקִים הַבָּאִים לַהֲלֹךְ), **בְּחִלְתּוֹ וַיְהִי מִחֲלָיו** בַּעֲבוּר שׁוּחַיָּה חוֹלָה וְנִתְרַפָּא מִחֲלָיו (לַהֲיוֹת לְמוֹכֶרֶת עַל הַחֹסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ ה' שְׁהוֹסִיף עַל יָמָיו):

י **אֲנִי אֲמַרְתִּי** אֲנִי חֲשַׁבְתִּי (בְּשִׁחִיתִי חוֹלָה) **בְּדָמֵי יָמִי** כְּבָרִיתִית יָמִי (טָרַם זְמַנִּי) **אֶלְכָּה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוּל** אֶלֶךְ אֶל הַקֶּבֶר, **פִּקְדָתִי** יַחֲסוּר מִמֶּנִּי **יָתֵר שְׁנוֹתַי** יָתֵר הַשָּׁנִים שֶׁהִיִּיתִי צָרִיךְ לַחַיּוּת כְּמוֹ רֹבֵב בְּנֵי הָאָדָם:

יא **אֲמַרְתִּי** חֲשַׁבְתִּי (בְּשִׁחִיתִי חוֹלָה) **לֹא אֶרְאֶה יְהוָה** שְׁלֹא אוֹכֵה עוֹד לִרְאוֹת אֶת מַעֲשֵׂי ה' (וּלְהַתְּבוֹנֵן בְּדַרְכֵּיו וּלְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח). **יְהוָה בְּאַרְצֵן הַחַיִּים** דְּהֵינּוּ שְׁלֹא אוֹכֵה לִרְאוֹת אֶת מַעֲשֵׂי ה' בְּאַרְץ הַחַיִּים (כִּי אֲמוֹת וְאֶלֶךְ), **לֹא אֲבִיט אָדָם עוֹד** חֲשַׁבְתִּי שְׁלֹא אוֹכֵה עוֹד לִרְאוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם **עִם יוֹשְׁבֵי הָדָל** אֲשֶׁר יוֹשְׁבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה:

יב **דוֹרֵי נֶסֶע** וְכֵן חֲשַׁבְתִּי, שְׁמוֹנִיר (=חַיִּי) בְּעוֹלָם הַזֶּה עוֹזְבִים אוֹתִי **וְנִגְלָה מִנִּי** וּמִתְרַחֲקִים מִמֶּנִּי **כְּאֶחָל רָעִי** כְּמוֹ רֹעֵה צֹאן הַמְּסִיעַ אוֹהֵלוֹ מִמְּקוֹם לְמִקוֹם (כְּשׁוֹגֵר הַמִּדְרֵעַ), **קִפְּדָתִי כְּאֶחָל חַיִּי** חֲשַׁבְתִּי שֶׁנִּכְרַתוּ חַיִּי, כְּמוֹ הָאוֹדֵג הַחוֹתֵךְ אֶת הַבֵּר מִדְּלָה **וּבִצְעָנִי** וְחֲשַׁבְתִּי שֶׁמִּהְלִיל הַזֶּה ה' יִתְּנוּךְ אֶת חַיִּי, **מִיּוֹם עַד לֵילָה תִּשְׁלִימֵנִי** וּבִיּוֹם הַחוּלִי חֲשַׁבְתִּי שֶׁעַד הַלֵּילָה אֲשִׁלֵּם חַיִּי וְאֲמוֹת:

יג **שׁוֹיִתִּי עַד בֹּקֶר** כְּשֶׁהִגִּיעַ הָעֶרֶב וּרְאִיתִי שֶׁעֲדִין אֲנִי לֹא מֵת, חֲשַׁבְתִּי שֶׁאֲמוֹת עַד בּוֹקֶר **כְּאֶדְרִי בֶן יִשְׁבָּר כָּל עֲצָמוֹתַי** וְנִתְחַזַּק הַלֵּי עַד שִׁשְׁבֵּר אֶת כָּל עֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ הָאֲרִיָּה הַמְּשֻׁבֵּר אֶת הָעֲצָמוֹת שֶׁל הַחִיָּה הַנִּטְרֶפֶת בָּפוֹ, **מִיּוֹם עַד לֵילָה**

תִּשְׁלִימֵנִי וְכִשְׁהִגִּיעַ שׁוֹב הַבּוֹקֶר, חֲשַׁבְתִּי שֶׁעַד הַלֵּילָה אֲשִׁלֵּם חַיִּי וְאֲמוֹת:

יד **כְּסוּס עֲגוּר** כְּמוֹ עוֹף הַנִּקְרָא סוּס, וְכְמוֹ עוֹף הַנִּקְרָא עֲגוּר **בֶּן אֶצְפָּנָף** כִּךְ הַשְּׂמֹעֵתִי קוֹלִי מְגוֹדֵל הַכָּאֵב **אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה** וְכִךְ הִיִּיתִי נוֹהֵם מִחֲמַת הַחוּלִי, **דְּלִי עֵינֵי לְמָרוֹם** וּמִתּוֹךְ חֲלִי הַכָּבֵד הוֹדְמוֹ עֵינֵי לְשִׁמִּים, וְאִמְרַתִּי **אֲדַנִּי** אֲנִי ה' **עֲשֵׂקָה לִי** קָח מִמֶּנִּי אֶת הַחוּלִי הַזֶּה, **עֲרִבְנִי** וְעָשָׂה לִי מְנוּחָה וְשָׁקֵט וּמְנוּחָה:

טז מַה אֲדַבֵּר בל כך הרבה שבח וקולוסין יש לי לדבר (מילת 'מה' מורה על ריבוי, כמו 'מה רב טובך'), **וְאָמַר לִי הוּא עָשָׂה** כי הוא אמר לי נחמות, והוא עשה אותך, **אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַד נִפְשִׁי** אנדד כל שינה מעיני כדי להודות על נפשי שהייתה מרה וניחם:

טז אֲדַנִּי עֲלֵיהֶם יִהְיֶה ה' גֹּזֵר על כל המתים שיחיו (בתחיית המתים), **וְלִכְּלֹכַּ בָּהֶן חַיֵּי רוּחִי** וראשון שבכולם החיה אותי, כי הייתי קרוב למות **וְתַחֲלִימֵנִי וְחַנּוּנִי** וגתת לי בריאות וחיים:

יז הִנֵּה בזמן שהייתי חולה **לְשָׁלוֹם** ציפיתי לשלום ובריאות, **מַד לִי מַד** אך נתוסף לי כאב על כאב, **וְאֵתָה** אבל אתה ה' בטובך **הִשְׁקַת נַפְשִׁי חֶשֶׁק** כי **מִשְׁחַת** שלא ארד לקבר **כָּלִי** אשר מרקיב את הגוף, **כִּי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גִּזְךְ** והסרת (כאדם המסליך אחרי גופו) **כָּל חַטָּאִי** כל חטאי (ומחלת עליהם):

יח כִּי לֹא שְׂאוֹל תִּזְדָּךְ (טוב שמחיה אתה את מי שחוזר בתשובה, שהרי) אם הייתי מת לא הייתי יכול להודות לך, **מָוֶת יְהַלֵּךְ** אם הייתי מת לא הייתי יכול להלל אותך, **לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹדְדֵי בֹדֶד** האנשים המתים, לא מקוים ולא מצפים **אֶל אֲמִתָּךְ** לראות את קיום הבטחתך כדי להודות ולשבחך עליה:

יט חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ כל אדם חי יודה לך **כְּמוֹנֵי הַיּוֹם** כמו שאני היום חי ומודה לך (ואילו הייתי מת לא הייתי מודה לך), **אֲב לְבָנִים יוֹדְעִים** כי אב מלמד לבניו **אֶל אֲמִתָּךְ** להאמין בך:

כ יִי לְהוֹשִׁיעֵנִי ה' אמר להושיעני מהחולי, וכן עשה, **וְנִגְנוֹתַי נִגְנָן** ועל התשועה שהושיעני אודה לפניו תמיד, ונגנן אני וחברי בניגונים שחיברתי על התשועה **כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ** כל ימי חיינו, **עַל בֵּית יְיָ** בבית ה':

ואחד כך יתפלל:

רבונו של עולם, אב הרחמים והסליחות. חוס וחמל עלי ותִּרְפָּא ותַחַזֵּק ותִּשְׁמֹר על כָּל (לאיש: רמ"ח אברים ושס"ה גידים / לאישה: רנ"ב אברים ושס"ה גידים), וְזַכֵּנִי לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה – "רִפְּאֵנִי יְיָ וְאֲרַפָּא, הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶנְשְׁעָה, כִּי תַחֲלִתִּי אֶתָּה".

אָנָּה "הָאֵל הַנָּאֻמָּן, שֶׁמֶד הַבְּרִית וְהַחֲסֵד" (דברים יז, ט), רַחֵם עָלַי וְתַחַזֵּק אוֹתִי, וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל הַמַּחֲלֹת וּמִכָּל הַיִּסּוּדִין, וְזַכֵּנִי לְאֲרִיכוֹת יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים בְּבְרִיאוֹת מִתּוֹךְ שְׁמִיחָה וְטוֹב לֵב, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מַחּוֹשׁ וְכָאֵב מַעֲתָה עַד עוֹלָם, וְאַזְכֵּה אֹנִי וּבְנֵי בֵּיתִי וְכָל יִשְׂרָאֵל לְחַיּוֹת בְּרִיאוֹת דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים אָמֵן.

אָנָּה רַחוּם, זָכֵה אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְיִזְכְּנוּ כָּל־לִזְקָנָה וְשִׁיבָה טוֹבָה, וְתַצִּילֵם מִכָּל דָּאָגָה וּמִזַּעֲקָה וְכָאֵב לֵב, וְיִהְיוּ כָּל־שְׂמֵחִים; וְהַמְשִׁךְ עֲלֵינוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִהַפְּסוּק: "אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ" (במדבר יב, ג), וּבִזְכוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִדְּאִשֵּׁי הַתְּבוֹת תִּרְפָּאֵנוּ וְתַחַזֵּקֵנוּ לְאֶרֶץ יָמִים, וְזַכֵּנִי לְרֵאוֹת בְּגָאֻלָּה וּבְבִיאוֹת הַמְּשִׁיחַ וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. אָמֵן נֹצֵחַ סֵלָה וְעַד.



כל הזכויות שמורות למכון ים שלמה

054-84-34-755

m.yam.shlomo@gmail.com